

[H. C. Toft.]

ærede minister at nøjes med et centralsalg for avlsdyr, havde ministeren ikke stillet forslag om andet?

Jeg skal gerne gentage fra mit første indlæg, at vi fra det konservative folkeparti er indstillet på, at i det omfang, den højtærede landbrugsminister kan overbevise os om, at det vil være gavnligt for dansk landbrug at få en sådan lovgivning, at det vil gavne det danske samfund, vil vi medvirke til lovens gennemførelse, men vi venter under udvalgsbehandlingen at få en udførlig begrundelse for, at denne lovgivning er nødvendig og til gavn for samfundet.

**Carl Petersen:** Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen kom med den bemærkning i sit andet indlæg, at han mente, at jeg ikke havde været berettiget til at kritisere landbrugsorganisationerne, fordi de ikke havde kunnet ordne den affære, som jeg hentydede til.

Må jeg lige gøre det ærede medlem opmærksom på, at samtlige landbrugsorganisationer står nu bag det foreliggende lovforslag, og vi, der kender forhandlingerne forud for loven af 1958, erindrer meget tydeligt, hvor skarpt man da gik ind for, at det ikke i loven måtte anføres, at der skulle kunne ske centralsalg. Denne stilling tog man ikke, fordi man ikke mente, centralsalg var nødvendigt, men fordi man mente, at det var noget, organisationerne selv kunne ordne. Det var ganske indlysende for os, der fulgte forhandlingerne, at der ikke var et af de mennesker, der dengang sad i udvalget, der selv troede på, at vi kunne undgå centralsalg, men de troede — og det troede vi alle sammen — at landbrugsorganisationernes styrke lå deri, at de kunne klare eksporten, uden at politikerne blev blandet i det. Det er sandheden om denne lille affære, og derfor må man gerne sige sandheden, selv om det varer lidt, før den går ind.

**Aksel Larsen:** Jeg beklager den stilling, den højtærede landbrugsminister hidtil har taget. Jeg accepterer, at ministeren her i debatten kun har svaret på det, som han er i stand til at svare på, hvor han har materiale med sig, eller hvor han kan huske, hvad der er foregået, og hvad det drejer sig

om, selv om jeg nok vil mene, at når vi har en sådan sag til behandling her, må ministeren, den ansvarlige minister, være ret velfunderet med hensyn til at besvare spørgsmål og give oplysninger. Men når ministeren så siger, at han vil svare på det andet senere, kan jeg ikke være tilfreds, fordi dette senere viser sig at blive i udvalget. I udvalget vil ministeren give oplysninger om eksportens størrelse, om, hvordan den er foregået; i udvalget vil ministeren give mere detaljerede oplysninger om eksporten o. s. v. o. s. v.

Der er — jeg kan ikke huske fra hvem af de ærede ordførere — talt om, at ministeren er blevet ret dårligt behandlet, så vidt jeg forstod i pressen. Det er muligt. Jeg tror, at det bedste, ministeren kunne gøre, så var at give offentligheden en virkelig udførlig redegørelse for, hvad der er sket, hvilke synspunkter han har, og hvad der begrunder hans dispositioner. Jeg synes, at folketinget er det rette sted at give en sådan redegørelse, og jeg kan ikke erklære mig tilfreds med, at ministeren vil give de fornødne oplysninger og redegørelser i udvalget, især da jeg ikke har noget som helst tilsagn om eller sikkerhed for, at disse oplysninger derpå kommer frem til tinget, selv om jeg ikke er i tvivl om, at en del af oplysningerne vil komme frem i de blade, der har chancer for at få oplysninger fra udvalgsmedlemmer eller på anden måske lignende måde.

Jeg henstiller altså endnu en gang, at vi her i tinget, det være sig under en af handlingerne af dette lovforslag eller ved anden lejlighed, den højtærede minister selv måtte vælge — og han har mulighed for at gøre det — får en udførlig redegørelse af ministeren om, hvorledes man hidtil har administreret loven om eksport af landbrugsvarer, specielt hvad avlsdyr angår, hvad der er sket med avlsdyreksporten, på hvilken måde den har fundet sted, til hvilke lande den er gået, og hvad der er årsag til, at den er gået i stå. Den højtærede minister siger selv — det var, hvis jeg ikke husker meget fejl, hans slutreplik — at formålet med ministerens, eller jeg skal måske mere korrekt sige med ministeriets, hidtidige dispositioner og med det fremsatte lovforslag har været at fremme eksporten af landbrugsvarer på bedste grundlag. Jeg synes, det